

Ketouvim (hagiographes) - Chroniques II

Chapter 34

- 34,1 בן-שמונה שנים, יאשיהו במלכו; ושלשים ואחת שנה, מלך ביהושלם.
- 34,2 ועש הישר, בעיני יהוה; וילך, בדרכי דויד אביו, ולא-סר, ימין ושמאלו.
- 34,3 ובשמונה שנים למלכו, והוא עודנו נער, החל, לדרוש לאלהי דויד אביו; ובשמים עשרה שנה, החל לטהר את-יהודה וירושלם, מן-הבמות והאשרים, והפסלים והמסכות.
- 34,4 ונתצו לפניו, את מזבחות הבעלים, והממנים אשר-למעלה מעליהם, גדע; והאשרים והפסלים והמסכות, שבר והדק, וזרק על-פני הקברים, הזבחים להם.
- 34,5 ועצמות, כהנים, שרף, על-מזבחותים (מזבחותם); ויטהר את-יהודה, ואת-ירושלם.
- 34,6 ובכרי מנשה ואפרים ושמעון, ועד-בפתלי, בחר בתיהם (במרחבתיהם), סביב.
- 34,7 ונתח את-המזבחות, ואת-האשרים והפסלים כתת להדק, וכל-הממנים גדע, בכל-ארץ ישראל; וישב, לירושלם. {פ}
- 34,8 ובשנת שמונה עשרה למלכו, לטהר הארץ והבית--שלח את-שפן בן-אצליהו ואת-מעשיהו שר-העיר, ואת יואח בן-יואחז המזכיר, לחזק, את-בית יהוה אליו.
- 34,9 ויבאו אל-חלקיהו הכהן הגדול, ויתנו את-הכסף המובא בית-אלהים, אשר אספו-הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל, ומכל-יהודה ובנימן; וישבי (וישב), ירושלם.
- 34,10 ויתנו, על-יד עשה המלאכה, המפקדים, בבית יהוה; ויתנו אתו עושי המלאכה, אשר עשים בבית יהוה, לבדוק ולחזק, הבית.
- 34,11 ויתנו, לשרשים ולבנים, לקנות אבני מחצב, ועצים למחברות; ולקרות, את-הבתיים, אשר השחיתו, מלכי יהודה. {ס}
- 34,12 והאגשים עשים באמונה במלאכה, ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן-בני מררי, וזכיה ומשלם מן-בני הקהתיים, לבצח; והלויים--כל-מבין, בכלי-שיר.
- 34,13 ועל הסבלים, ומנצחים לכל עשה מלאכה, לעבודה, ועבודה; ומהלויים, סופרים ושטרים ושוערים.
- 34,14 ובהוציאם את-הכסף, המובא בית יהוה--מצא חלקיהו הכהן, את-ספר תורת-יהוה ביד-משה.
- 34,15 ויען חלקיהו, ויאמר אל-שפן הסופר, ספר התורה מצאתי, בבית יהוה; ויתן חלקיהו את-הספר, אל-שפן.
- 34,16 ויבא שפן את-הספר אל-המלך, וישב עוד את-המלך דבר לאמר: כל אשר-נתן ביד-עבדיך, הם עשים.
- 34,17 ויתכח, את-הכסף הנמצא בבית-יהוה; ויתנוהו, על-יד המפקדים, ועל-יד, עושי המלאכה.
- 34,18 ויגד שפן הסופר, למלך לאמר--ספר נתן לי, חלקיהו הכהן; ויקרא-בו שפן, לפני המלך.
- 34,19 ויהי כשמע המלך, את דברי התורה--ויקרע, את-בגדיו.
- 34,20 ויצו המלך את-חלקיהו ואת-אחיקם בן-שפן ואת-עבדו בן-מיכה ואת שפן הסופר, ואת עשיה עבד-המלך--לאמר.
- 34,21 לכו דרשו את-יהוה בעדי, ובעד הנשאר בישראל וביהודה, על-דברי הספר, אשר נמצא: כי-גדולה חמת-יהוה, אשר נתכה בנו, על אשר לא-שמרו אבותינו את-דבר יהוה, לעשות ככל-הכתוב על-הספר הזה.
- 34,22 וילך חלקיהו ואשר המלך, אל-חלדה הנביאה אשת שלם בן-תוקהת (תקוהת) בן-חסכה שומר הבגדים, והיא יושבת בירושלם, במשנה; וידברו אליה, כזאת.
- 34,23 ותאמר להם, כה-אמר יהוה אלהי ישראל: אמרו לאיש, אשר-שלח אתכם אלי. {ס}
- 34,24 כה אמר יהוה, הנני מביא נעה על-המקום הזה ועל-יושבויו: את כל-האילות, הנתובות על-הספר, אשר קראו, לפני מלך יהודה.
- 34,25 תחת אשר עזבוני, ויקטירו (ויקטרו) לאלהים אחרים--למען הכעיסני, בכל מעשי ידיהם; ותתן חמתי במקום הזה, ולא תכבה.
- 34,26 ואל-מלך יהודה, השלח אתכם לדרוש ביהוה--כה תאמרו, אליו: {ס} כה-אמר יהוה אלהי ישראל, הדברים אשר שמעת.

- 34,27 יֵשֶׁן בַּר-לִבְבָר וְתִכְנֹעַ מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים, בְּשֹׁמֵר אֶת-דְּבָרָיו עַל-הַמִּקּוֹם הַזֶּה וְעַל-יִשְׂבִּי, וְתִכְנֹעַ לִפְנֵי, וְתִקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וְתִבְנֶה לִפְנֵי; וְגַם-אֲנִי שָׁמַעְתִּי, וְגַם-יְהוָה.
- 34,28 הִגִּי אֶסְפֵּן אֶל-אֲבֹתַי, וְנֹאסַפְתִּי אֶל-קִבְרוֹתַי בְּשָׁלוֹם, וְלֹא-תִרְאֶנִּה עֵינַי, בְּכָל הַרְעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל-הַמִּקּוֹם הַזֶּה וְעַל-יִשְׂבִּי; וְיִשְׁבּוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ, דָּבָר. {ס}
- 34,29 וַיִּשְׁלַח, הַמֶּלֶךְ; וַיֵּאָסֶף, אֶת-כָּל-זִקְנֵי יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם.
- 34,30 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית-יְהוָה וְכָל-אִישׁ יְהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ יְרוּשָׁלַם, וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם, וְכָל-הָעָם, מִגְדּוֹל וְעַד-קָטָן; וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹתָם, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית, הַנִּמְצָא, בֵּית יְהוָה.
- 34,31 וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל-עַמּוּדוֹ, וַיִּכְרַת אֶת-הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה, לִלְכֹת אַחֲרֵי יְהוָה וְלִשְׁמֹר אֶת-מִצְוֹתָיו וְעֲדוּתָיו וְחֻקָּיו, בְּכָל-לְבָבוֹ וּבְכָל-בְּפֹשׁוֹ--לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית, הַכְּתוּבִים עַל-הַסֵּפֶר הַזֶּה.
- 34,32 וַיַּעֲמֵד, אֶת כָּל-הַנִּמְצָא בִירוּשָׁלַם וּבְגִימָן; וַיַּעֲשׂוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם, כְּבְרִית אֱלֹהִים אֲבוֹתֵיהֶם.
- 34,33 וַיִּסַּר יְאִשִּׁיהוּ אֶת-כָּל-הַתְּעֻבוֹת, מִכָּל-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲבֹד אֶת כָּל-הַנִּמְצָא בְּיִשְׂרָאֵל, לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: כָּל-יְמֵיו--לֹא סָרוּ, מֵאַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. {ס}